

מנחות סו

ברייתא ראשונה

התנא	טענתו	דחייה
רבן יוחנן בן זכאי	כתוב אחד אומר: תספרו חמשים יום , וכתוב אחד אומר: שבע שפלות תהי'נה , הא כיצד? כאן ביום טוב שחל להיות בשבת, כאן ביום טוב שחל להיות באמצע שבת	דלמא כדאביי, דאמר אביי: מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי!
רבי אליעזר	תספרו ז'ק , ספירה תלויה בבית דין, שהם יודעים לחדש ממחרת השבת - מחרת י"ט, יצאת שבת בראשית שספירתה בכל אדם	ממאי דביום טוב ראשון קאי? דלמא ביום טוב אחרון קאי!
רבי יהושע	אמרה תורה: מנה ימים וקדש חדש, מנה ימים וקדש עצרת, מה חדש סמוך לביאתו ניכר, אף עצרת סמוך לביאתו ניכרת, וא"ת: עצרת לעולם אחר השבת, היאך תהא ניכרת משלפניה	
רבי ישמעאל	הבא עומר בפסח ושתי הלחם בעצרת, מה להלן רגל ותחלת רגל, אף כאן רגל ותחלת רגל	
רבי יהודה בן בתירא	נאמר שבת למעלה ונאמר שבת למטה, מה להלן רגל ותחלת רגל סמוך לה, אף כאן רגל ותחלת רגל סמוך לה	

ברייתא שנייה

התנא	טענתו	דחייה
רבי יוסי בר יהודה	הרי הוא אומר תספרו חמשים יום , כל ספירות שאתה סופר לא יהו אלא חמשים יום, ואם תאמר: ממחרת שבת בראשית, פעמים שאתה מוצא חמשים ואחד, ופעמים שאתה מוצא חמשים ושנים, חמשים ושלושה, חמשים וארבעה, חמשים וחמשה, חמשים וששה	הוה אמינא: דלמא חמשין לבר מהני שיתא!
ר"י בן בתירא	תספור לך, ספירה תלויה בבית דין, יצתה שבת בראשית שספירתה בכל אדם	ממאי דביום טוב ראשון קאי? דלמא ביום טוב אחרון קאי!
רבי יוסי	וכי נאמר ממחרת השבת שבתוך הפסח? והלא לא נאמר אלא ממחרת השבת, דכל השנה כולה מלאה שבתות, צא ובדוק איזו שבת? ועוד , נאמרה שבת למטה ונאמרה שבת למעלה, מה להלן רגל ותחילת רגל, אף כאן רגל ותחילת רגל.	ר' יוסי נמי חזי ליה פירכא, והיינו דקאמר ועוד
רבי שמעון בן אלעזר	כתוב אחד אומר: ששת ימים תאכל מצות , וכתוב אחד אומר: שבעת ימים תאכלו , הא כיצד? מצה שאי אתה יכול לאוכלה שבעה מן החדש, אתה יכול לאוכלה ששה מן החדש	

ויקרא פרק כג

(טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: (טז) עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה':

דברים פרק טז

(ח) ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה: (ט) שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: (י) ועשית חג שבעות לה' אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך ה' אלהיך: